Dosar nr. 2-9647/2025
2-25065456-12-2-12052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Mihaela Scripliuc
Grefier Anghelina Roibu

examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Cornovan împotriva lui Sergiu Bîrsa, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău și Primăria comunei Stăuceni cu privire la decăderea din drepturile părintești,

a c o n s t a t a t :

La 06 mai 2025, Cristina Cornovan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Bîrsa, intervenient accesoriu DPDC Ciocana, mun. Chișinău și Primăria com. Stăuceni cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea cererii, a indicat că, Sergiu Bîrsa și Cristina Cornovan în perioada anilor 2013-2017, au format un cuplu, iar din respectiva relație s-a născut la ***** copilul minor *****.

Afirmă că, din anul 2017 părțile nu comunică și nu duc o gospodărie comună, dat fiind faptul că, Sergiu Bîrsa a abandonat familia.

A relatat faptul că, din momentul separării, ținând cont de faptul că, pârâtul lipsește total din procesul educațional a lui *****, reclamanta este responsabilă de asigurarea suportului emoțional, fizic și financiar a copilului minor, principala preocupare a mamei fiind educația lui *****.

A susținut că, astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2023, s-a dispus, determinarea domiciliului copilului minor ***** cu mama acestuia, Cristina Cornovan; încasarea de la Sergiu Bîrsa în beneficiul Cristinei Cornovan a pensiei de întreținere a copilului minor *****, în sumă de 1 800 lei lunar, începând cu data de 28 august 2023 (data adresării în instanța de judecată), până la atingerea majoratului de către copil.

A invocat că, în pofida existenței unei hotărâri Judecătorești definitive și irevocabile, Sergiu Bîrsa nu își onorează obligațiile financiare și morale față de copilul acestuia, or, prin încheierea din 01 aprilie 2025, emisă de executorul judecătoresc Ludmila Şapa, a fost stabilită restanța la pensia alimentară față de copilul minor a lui Sergiu Bîrsa în mărime de 34 200 lei.

La fel, a notat că, din anul 2017 până în momentul depunerii cererii privind primirea spre executare a titlului executoriu din 09 ianuarie 2025, către executorul judecătoresc Ludmila Şapa, pârâtul nu a contribuit în vreun oarecare mod la creșterea și educația copilului minor *****, toate cheltuielile fiind puse pe seama reclamantei.

Accentuează că, sunt suficiente temeiuri ca Sergiu Bîrsa să fie decăzut din drepturile părintești asupra copilului minor *****.

Informează că, Sergiu Bîrsa nici într-un mod nu participă la educația copilului, nu îl vizitează, nu comunică cu acesta, nu manifestă inițiativă în ceea ce privește starea materială, psihologică și morală a copilului.

Reține că, în momentele în care ***** se îmbolnăvește, Cristina Cornovan are grijă ca tratamentul copilului să decurgă prielnic, administrându-i toate medicamentele necesare, în timp ce tatăl minorului nu se interesează în nici-un mod de starea sănătății, nevoile și viitorul copilului.

Expune reclamanta că, pârâtul prin comportamentul său, manifestă o atitudine nepăsătoare față de creșterea, instruirea, îngrijirea și protejarea copilului, adică arată o neglijență gravă față de *****.

Consideră că, implicarea activă a tatălui în viața minorului este un element fundamental în procesul de creștere și educare a acestuia, însă contrar acestui deziderat, care are fundamentul moral și legal, Sergiu Bîrsa se eschivează de la realizarea obligațiilor sale părintești.

Subliniază că, lipsa de empatie, grijă și respect față de propriul copil se manifestă și pe calea neachitării pensiei de întreținere, fapt confirmat prin încheierea menționată la pct. 5 din cerere, or, prin neonorarea obligațiilor financiare, Sergiu Bîrsa, plasează în prim-plan necesitățile sale, pe care și le satisface, iar în plan secundar pune interesul copilului acestuia, care nu a primit întreținere de la tată din anul 2017 până în prezent.

A remarcat că, din informațiile deținute de reclamantă, aceasta cunoaște că, pârâtul muncește peste hotarele Republicii Moldova și are o stare financiară stabilă, care i-ar permite să își aducă aportul la creșterea și dezvoltarea lui *****.

Atenționează că, părinții au obligația de a participa la întreținerea copilului și în lipsa unei hotărâri judecătorești, iar faptul că, pârâtul nu execută obligația impusă și stabilită printr-un act judecătoresc, încă o dată demonstrează eschivarea cu rea-credință, inclusiv prin viclenie de la îndeplinirea obligațiilor părintești.

A declarat că, ***** este crescut și îngrijit exclusiv de către reclamantă, ultima asigurându-i toate necesitățile copilului. Lipsa de implicare a tatălui afectează negativ stabilitatea emoțională și psihologică a copilului, ceea ce poate avea consecințe negative pe termen lung asupra dezvoltării acestuia.

În această privință a comunicat că, potrivit informațiilor furnizate de Instituția Publică Liceul Teoretic „Toader Bubuiog”, frecventată de către *****, „pe parcursul anilor de studii, de copil se interesează mama, Cristina Cornovan şi bunica, *****Cornovan. La ședințele cu părinții se prezintă mama sau bunica. Tot suportul necesar pentru copil este din partea mamei. Mama este receptivă la toate solicitările dirigintei. Tatăl minorului nu a fost prezent în viața copilului în nici un mod. Pe parcursul

a 4 ani de studii, nu s-a prezentat la liceu nici o dată. Despre situația școlară a lui Vadim, timp de 4 ani, tata, la fel, nu s-a interesat niciodată”.

Totodată a evidențiat că, referitor la monitorizarea sănătății copilului minor, conform răspunsului nr. 5 din 20 ianuarie 2025, eliberat de IMSP CS *****, Sergiu Bîrsa nu s-a interesat și nu s-a prezentat la centrul medical pentru a se interesa de starea sănătății copilului minor *****.

Reiterează că, în altă ordine de idei, legătura părinte-copil trebuie să fie una pozitivă și echilibrată și să crească progresiv.

A specificat că, copilul are nevoie de un climat familial echilibrat în care să se simtă în siguranță și să aibă parte de o comunicare eficientă cu părinții săi. Acest lucru este posibil dacă părinții sunt atenți la nevoile copilului, se preocupă de educația lui, sunt afectuoși și participă la evenimentele importante din viața lui. Părintele care nu se implică în educația și creșterea copilului, manifestă indiferență față de soarta ultimului.

Prin urmare enunță că, copilul nu se simte respectat de părinte, ci mai degrabă ignorat. În aceste circumstanțe nu se construiește nici un fel de relație între un astfel de părinte și copilul său, pentru că, lipsesc interacțiunile dintre ei.

La caz, precizează că, probele menționate demonstrează cu certitudine că, între minorul ***** și părintele biologic Sergiu Bîrsa, nu există o anumită legătură familială sau spiritual, aceasta datorându-se în primul rând comportamentului pârâtului Sergiu Bîrsa, care și-a abandonat familia în anul 2017, nu s-a interesat de soarta fiului său, s-a eschivat de la obligația de a participa la educația lui *****, nu și-a dat interesul în crearea și menținerea unei legături familiale și spirituale cu fiul său, nu a contribuit material la întreținerea și creșterea minorului. În acest sens, paternitatea presupune nu doar drepturi, dar și obligații și acestea nu pot fi iluzorii, ori formale, iar la caz, eschivarea, sau neexecutarea obligației de întreținere a propriului copil de către pârât, este dovedită prin probe pertinente.

Analizând comportamentul pârâtului în raport cu propriul copil, ajunge la concluzia că, Sergiu Bîrsa se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, acțiuni pentru care ultimul urmează a fi sancționat conform art. 67 lit. a) și lit. h) din Codul familiei.

În temeiul art. 67 lit. a) și lit. h) din Codul familiei, solicită admiterea cererii de chemare în judecată și decăderea lui Sergiu Bîrsa din drepturile părintești față de copilul minor *****.

În ședință de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Vitalie Bunduchi, a susținut motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acțiunii. Totodată a relatat că, tatăl Sergiu Bîrsa nu mai este prezent în viața copilului minor ***** și nici nu contribuie în nici un mod încă din anul 2017. Consideră că, pârâtul întrunește toate condițiile legale de a fi decăzut din drepturile părintești, însă în cazul în care ultimul va dori să fie restabilit în drepturi, o poate face oricând. Deși pârâtul nu mai are vreo legătură cu copilul său minor din 2017, reclamanta Cristina Cornovan s-a adresat în instanța de judecă abia în anul 2023 cu încasarea pensiei de întreținere din motiv că, nu avea suficiente mijloace financiare, iar la executor a depus titlu executoriu în anul 2025, deoarece plecase peste hotarele țării. Atât reclamanta, cât și

copilul minor nu comunică și nu ține legătură cu bunicii din partea tatălui Sergiu Bîrsa, și nici cu o rudă din partea acestuia. A mai comunicat că, copilul este întreținut doar de mama Cristina Cornovan și de către bunica acestuia din partea mamei. Consideră că, restanța sau neachitarea pensiei alimentare este un motiv întemeiat de a fi decăzut din drepturile părintești pârâtul. A informat că, pe lângă faza de executare, au depus plângeri, iar poliția nu l-a găsit, deși a fost citat și la fața locului și prin executor judecătoresc, s-au întreprins toate măsurile pentru a căuta această persoană, deși nu sunt obligați să-l caute, este în interesul pârâtului să se vadă și să comunice cu copilul. În acest sens a prezentat scrisorile adresate către organele competente, însă dânșii nu au venit cu un răspuns din motiv că, procedura nu este finalizată.

În ședința de judecată, reclamanta Cristina Cornovan fiind citată legal, nu s-a prezentat, însă fiind reprezentată de avocat, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

În ședința de judecată, pârâtul Sergiu Bîrsa fiind citat legal, inclusiv prin intermediul executorului judecătoresc și a citării publice, nu s-a prezentat, motivele neprezentării nu au fost aduse la cunoștința instanței, careva cereri de amânare sau examinare în lipsă nu a înaintat, astfel, instanța prin prisma art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședință de judecată, intervenientul accesoriu DPDC Ciocana, mun. Chișinău, fiind citată legal, nu s-a prezentat, însă, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Totodată, prin avizul depus la 03 iunie 2025, a comunicat că, la domiciliul Cristinei Cornovan sunt create condiții bune de trai pentru creșterea și dezvoltarea copilului ***** (f.d. 33-36).

În ședință de judecată, intervenientul accesoriu Primăria com. Stăuceni, fiind citată legal, nu s-a prezentat. Totodată, prin cererea depusă la 09 iunie 2025, a comunicat că, a verificat domiciliul pârâtului indicat în cererea de chemare în judecată (or. Stăuceni, str. ***** 3, ap. *****), unde s-a depistat că, locuiesc alte persoane care închiriază locuința de la mama pârâtului. Specialistul responsabil de protecția copilului a încercat să stabilească de la rude locul de domiciliere a pârâtului Sergiu Bîrsa, la care li s-au furnizat informațiile precum că, acesta este plecat la muncă peste hotare, posibil în Irlanda. Alte detalii despre locul aflării pârâtului nu a fost posibil de identificat (f.d. 40).

Audiind participantul la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată consideră că, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili.

În procesul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine faptul că, conform certificatului de naștere nr. NA-VI 1894670 Sergiu Bîrsa și Cristina Cornovan sunt părinții copilului minor *****, născut la ***** (f.d. 16).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2023, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Cornovan, s-a determinat domiciliul copilului minor *****, cu mama Cristina Cornovan, s-a încasat de la Sergiu Bîrsa în beneficiul Cristinei Cornovan pensia pentru întreținerea copilului minor *****, în sumă de 1 800 lei lunar, începând cu 28 august 2023 (data adresării în instanța de judecată), până la atingerea majoratului de către copil (f.d. 17).

Potrivit încheierii nr. 085p/a-124/2025 din 01 aprilie 2025 emisă de executorul judecătoresc Ludmila Şapa, a fost stabilită restanța lui Sergiu Bîrsa la pensia de întreținere față de copilul minor în mărime de 34 200 lei (f.d. 18).

Instanța de judecată reține că, reclamanta Cristina Cornovan a invocat drept temei de decădere a lui Sergiu Bîrsa din drepturile părintești în privința copilului minor *****, prevederile art. 67 lit. a) din Codul familiei și anume eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere.

Din prevederile art. 2 alin. (3) din Codul familiei rezultă că, relațiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori și ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor și intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art. 51 alin. (2) și (3) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepția cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei. La fel și art. 53 alin. (1) din Codul familiei prevede că, copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

În temeiul art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu bunei, frații, surorile și cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Potrivit prevederilor art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

În același timp, instanța de judecată relevă că, întreținerea materială a copiilor minori este o obligație fundamentală, consfințită și în art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, care expres stabilește că, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. Or, creșterea, educația și instruirea copiilor este posibilă numai în condițiile exercitării corespunzătoare a obligațiilor părintești de întreținere materială a acestora.

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea cu privire la drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, legiuitorul prevede expres că, răspunderea pentru creșterea copilului și pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului.

Potrivit art. 60 alin. (1)-(3) din Codul familiei, părinții au dreptul și sânt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane. Părinții sânt obligați

să asigure frecventarea de către copil a școlii până la sfârșitul anului de învățământ în care acesta atinge vârsta de 16 ani. Instituția de învățământ și forma de instruire sânt alese de către părinți, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

Conform art. 64 alin. (1) și (2) din Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică. Părinții au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil. Litigiile apărute se soluționează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabilește un program de întrevederi, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanța judecătorească, care va emite hotărârea respectivă. Părinții pot, din inițiativă proprie sau la recomandarea autorității tutelare teritoriale, să se adreseze unui mediator pentru soluționarea litigiului.

În acord cu art. 67 din Codul familiei rezultă că, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum și h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Din conținutul normei de drept enunțate rezultă că, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune, care poate fi aplicată față de părinții, care din culpă gravă nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copil, inclusiv, se eschivează de la plata pensiei de întreținere sau fac abuz de drepturile părintești.

Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești, este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că, părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la îndeplinirea acestora.

Este notabil și faptul că, decăderea din drepturile părintești este cea mai gravă sancțiune din dreptul familiei ce se poate aplica unui părinte pentru greșeli de o gravitate deosebită în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părintești cu privire la persoana copilului minor.

Eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului.

Totodată, conform art. 68 alin. (1)-(3) din Codul familiei, decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească. Acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară/teritorială. Cererea privind decăderea din drepturile părintești se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare/teritoriale.

Reieșind din cerințele art. 8 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului (aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 408-XII din 12 decembrie 1990), și art. 60 din Codul familiei, părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii.

De drept, partea reclamantă și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 67 lit. a) și h) din Codul familiei – eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

La caz, instanța de judecată reține că, reclamanta Cristina Cornovan nu a justificat prin probe, așa cum instituie art. 118 și 122 din Codul de procedură civilă, precum că, Sergiu Bîrsa se eschivează cu *rea-intenție* de la exercitarea obligațiunilor părintești și de plata pensiei de întreține, or, din conținutul înscrisurilor prezentate nu se reține circumstanțe excepționale sau un comportament nedemn al pârâtului față de copilul minori *****, care ar putea servi drept temei pentru decăderea lui Sergiu Bîrsa din drepturile părintești.

Reieșind din redacția textelor de lege, reclamanta urma să probeze în procesul examinării cauzei prin probe admisibile, pertinente și concludente, existența temeiurilor de fapt care justifică decăderea pârâtului din drepturile părintești.

Or, reprezentantul reclamantei, avocatul Vitalie Bunduchi în ședința de judecată a declarat că, deși pârâtul Sergiu Bîrsa nu mai are vreo legătură cu copilul său minor din 2017, reclamanta Cristina Cornovan s-a adresat în instanța de judecă abia în anul 2023 cu privire la încasarea pensiei de întreținere, iar la executare a depus titlul executoriu abia la 13 ianuarie 2025, motivând că, plecase peste hotare.

În condițiile în care reclamanta nu a pus în termen spre executare titlul executoriu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, există o bănuială mai mult decât rezonabilă că, pârâtul nu încalcă dreptul la întreținere al copilului *****, căci dacă s-ar fi încălcat acest drept, logic și firesc ar fi fost ca reclamanta să se adreseze în termen către executorul judecătoresc cu o cerere în acest sens.

Deci, s-a constatat că, reclamanta Cristina Cornovan nu a prezentat instanței de judecată nici o probă prin care ar fi confirmat faptul că, există circumstanțe de fapt care justifică aplicarea art. 67 lit. a) din Codul familiei, ca temei de decădere a pârâtului Sergiu Bîrsa din drepturile părintești asupra copilului minor *****.

Astfel, la caz, nu a fost stabilită eschivarea pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la pensia de întreținere.

Mai mult, neachitarea pensiei de întreținere poate atrage alte forme de răspundere, inclusiv contravențională sau penală, însă măsura extremă a decăderii din drepturile părintești trebuie aplicată doar în circumstanțe excepționale, ceea ce nu a fost demonstrat în această cauză.

Prin urmare, alegațiile reclamantei Cristina Cornovan sunt insuficiente pentru a reține intenția pârâtului de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere. În acest sens, se vor reține și concluziile Curții Constituționale expuse în hotărârea din 06 iunie 2017, în care a menționat că, în jurisprudența sa, CtEDO a statuat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate

doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte, în primul rând este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită și în al doilea rând este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

În acest context, instanța de judecată consideră că, argumentele invocate de reclamantă, precum că, pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere a copilului minor, nu pot servi drept temei pentru decăderea din drepturile părintești ale acestuia, or, legislația consacră ca valoare primordială, interesul copilului, iar potrivit legislației în vigoare, interesul superior al copilului este dreptul de a avea pe ambii părinți, de a comunica cu ambii părinți și de a beneficia de grija ambilor.

În accepțiunea instanței, chiar dacă atitudinea și comportamentul pârâtului, în calitate de părinte, în raport cu copilul său minor, nu reprezintă relațiile model dintre tată și copil, cu toate acestea, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să fie urmată de o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii din drepturile părintești. Așadar, sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

La caz, nu au fost prezentate probe care să condiționeze necesitatea decăderii pârâtului din drepturile părintești, iar motivul invocat de reclamantă despre eschivarea pârâtului Sergiu Bîrsa de la participarea la educația și întreținerea copilului minor, nu este unul suficient, deoarece părintele nu va fi exonerat de aceste obligații, chiar și în cazul decăderii din drepturile părintești.

Mai mult, este de relatat faptul că, mama își manifestă interesul și grija față de copil, circumstanțe rezultate inclusiv din informația eliberată de IPLT „Toader Bubuiog” elevului ***** din clasa a IV-a „B”, aceasta nu denotă că, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești are acea gravitate, pentru a atrage sancțiunea decăderii.

Prin urmare, într-o asemenea situație e și firesc ca părintele cu care locuiește copilul să fie antrenat mai activ în viața socială a copilului. Locuirea minorului cu unul dintre părinți, nu trebuie să echivaleze cu decăderea celuilalt părinte din drepturile părintești, în cazul apariției unor circumstanțe în exercitarea egală a obligațiunilor părintești, ci trebuie să existe un just echilibru în exercitarea puterii părintești asupra copiilor, deoarece este în interesul copiilor ca aceștia să poată în mod real și efectiv să aibă legături personale cu celălalt părinte.

Totodată instanța de judecată reține că Cristina Cornovan drept temei a decăderii lui Sergiu Bîrsa din drepturile părintești a indicat și prevederile art. 67 lit. h) din Codul familiei care prevăd în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului, însă instanța de judecată reține că de către reclamantă nu au fost indicate care sunt acele cazuri.

La caz, instanța de judecată menționează că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă sunt motivate

de o cerință imperativă care se referă la interesele copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și în al doilea rând, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

Prezintă importanță în speță, și dispozițiile art. 7, 9 și 10 ale Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului care reglementează că, copilul are dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi crescut de aceştia. Statele părți vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția când această separare este necesară în interesul copilului, vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară de cazul că, acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

De asemenea, se va reține că, art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art. 5 din Convenția dată, statele părți vor respecta responsabilitatea, dreptul și obligația pe care le au părinții sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunității, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităților acestuia, orientarea și sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i le recunoaște prezenta Convenție.

Conform prevederilor art. 27 alin. (2) din Convenția dată, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Așadar, în fiecare caz în parte sancțiunea decăderii din drepturile părintești trebuie să corespundă intereselor copilului minor, iar în speță, reclamanta subliniază atitudinea iresponsabilă a pârâtului față de exercitarea drepturilor părintești, dar nu scoate în evidență modul în care decăderea pârâtului din drepturile părintești va avea un impact benefic și ar corespunde intereselor superioare ale copilului minor.

Din considerentele menționate, instanța de judecată conchide că, temei de decădere din drepturi părintești a lui Sergiu Bîrsa nu este, or, reclamanta Cristina Cornovan nu a prezentat nici o probă care ar justifica decăderea din drepturile părintești, motiv din care acțiunea înaintată de Cristina Cornovan se respinge din lipsă de temei.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Cornovan împotriva lui Sergiu Bîrsa, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău și Primăria comunei Stăuceni cu privire la decăderea din drepturile părintești, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Mihaela Scripliuc